

eller en Barre, i Fremtiden skulde være fri. Nei, selv om man kunde forhindre, jaaledes som her foreslaaet, ved Moler, at der kom Sand ind fra Siderne, saa kan man være sikker paa, at den Sandvandring, som i sin Tid har dannet Barren, ophører ikke, fordi man graver igjennem den. Der vil danne sig i Tidernes Løb — det kan godt være længe — en Barre længere ude, og saa kommer Spørgsmaalet, hvorledes skal man behandle den? Saa maa man føre Moler ud, men jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa dette, det ligger saa langt ud i Fremtiden. Men med Hensyn til disse Molers Konstruktion, saa vil jeg sige, at de overtræffe Alt, hvad jeg endnu har set af Mærkeligheder. Der gives os her en Tegning — jeg tror det er Plan Nr. 2 — hvis Konstruktion i den Grad er umulig, at det ikke en Gang er tilladeligt at sætte den paa Papiret, for det kan ikke lade sig gjøre. Det er af den Slags Ting, som det er ganske urimeligt at byde Folk her i Thinget, og jeg skal ikke nærmere karakterisere det, thi det kan i Virkeligheden ikke karakteriseres. Jeg vil kun endnu en Gang sige, at det er umuligt at udføre det, der her foreligger. Jeg vil blot nævne et enkelt Punkt. Naar man tænker sig et Løb af c. 10 Fods Dybde opravet ved Opvudring under Vandet, fra 14 Fod under almindelig Vandstand til 24 Fod, og saa tænker sig, at der langs med den øverste Kant af dette Løbs Skraaning, der er gravet ud i Sand ved Muddermaskine, umiddelbart ud til Kanalen opføres en muret Mole uden Fundament, saa ville de Herrer forstaa, at det er af de Ting, som ere umulige. Ser jeg paa selve Beføtningsspørgsmaalet, saa var jo det ærede Medlem, som sidst talte, inde paa det, men jeg tror, at han har set seil. Jeg tror ikke, at det forholder sig ganske saaledes, som han jagde. Jeg tror ikke, at de foreslaaede Dimensioner af Molerne indeholde de Gjennemsnitstværsnit, som han omtalte. Jeg skjønner ikke rettere, end at de 3 Mill. Kr., som ere beregnede til Limfjordsmolerne og Havnen, maa forhøies i alt Fald med 50 pCt., altsaa komme op til 4½ Mill. Kr. Kort sagt, det Beløb, som jeg antager, at der kunde være en Sandynlighed for, at dette Anlæg under nogenlunde gunstige Omstændigheder kunde udføres for bør forhøies for Havnens Vedkommende med 8,300,000 Kr., for Kanalens Vedkommende med mindst 8,400,000 Kr., for Limfjordsmolerne med mindst 1,500,000, altsaa i Alt med 18,200,000 Kr. og dette tillagt de 36 Mill. Kr., ville vi komme op til 54,200,000 Kr. Det vil sige, det er et Beløb, som jeg ikke paa nogen

Maade vilde indlade mig paa at udføre det Arbejde for, men jeg kan tænke mig, at det muligvis under gunstige Forhold kunde slaa til. — Med Hensyn til det allervæsentligste Punkt, nemlig Nytten af dette Anlæg, og Spørgsmaalet om, hvem der skal bruge det, da tør jeg ikke i fjerneste Maade tillægge mig selv nogensomhelst Sagkundskab paa maritime og merkantile Forhold. Jeg har derfor forhort mig hos forskellige af vore mest ansete Skibsførere og Skibsredere, et Par i Njøbenhavn og et Par i Provindsjerne. De Breve, jeg har faaet fra de Paagjældende, ere til Forslagsstillernes Tjeneste efter Mødet, hvis det kan interessere dem. Den ene af dem — han bor i Randers — er en Mand, der er særdeles vel kjendt med Seilads, da han i mange Aar har faret som Skibsfører og i endnu flere Aar har været Skibsredere. Han siger om dette Projekt her — det er blot et Par Ord, jeg skal strax være færdig —: Derjom en Skibsfører med sit Skib ved uheldige Tilfælde — thi ellers kommer han der ikke — skulde komme indenfor den berhyggede Sammerbugt og alligevel skulde drive eller seile i Land, saa vil han forsøge at naae Havn, derjom en saadan er der, men jeg tror ikke, at der paa det Sted kan bygges en Havn, der under alle Forhold med nogensomhelst Tryghed kan søges, og i alt Fald ingenlunde for den Sum, der er nævnt for hele Projektet. Ellers vil enhver fornuftig Skipper, naar han gaar for nordlige og vestlige Vinde, holde sig fjernt derfra, og dette gjælder for hele den sydste Besthyt fra Stagen til Esbjerg. Den Mand tror altsaa ikke meget paa, at der der eller andet Steds med Nytte kan bygges Havne, der kunne trække Skibene til sig, og det tror jeg heller ikke. Med Hensyn til et andet Spørgsmaal, der blev stillet, om det kunde antages, som her nævnt, at 20,000 Skibe aarlig, c. 66 daglig, vilde passere Havnen og Kanalen, saa siger den samme Mand: Jeg tror aldeles ikke, der kan paaregnes 2,000 Skibe, thi foruden de Skibe, som skulle til en Plads i Limfjorden, kan jeg kun tænke mig et eneste Tilfælde, hvor Andre mulig vilde søge derigjennem, og det er, naar Dampskibe, der skulle til en Plads paa Sjællands Østhyt eller skulle op ad Belterne, have naaet Sjællands Besthyt med sydlige Storme, thi saa mener han, at det kunde være tænkeligt, at de vilde søge dertil, og jeg siger, at jeg deler fuldstændig hans Ansæelse. Jeg tror ikke, det vil have den Betydning at bygge Nødhavne paa Sjællands Besthyt, som Mange have ment; thi jeg tror, at enhver Skibsfører, saavidt muligt, vil holde sig fra den største Fare, nemlig den at nærme